

کشاورزی نیز بخوبی مشخص است و نیز سعی در هر چه بیشتر مهار کردن و هر زرفتن آبهای جاری در درون کانالهای اصل و فرعی یا مزارع.

۲- زمین: زمین بعنوان یکی دیگر از زیربنای کشاورزی باید از نظر تثبیت موقعیت و مالکیت و امنیت اجرائی باید بوسیله مجلس محترم شورای اسلامی وضعیتش روشن تا مشکل بزرگ مالکیت زمین در ایران حل گردد و بدین وسیله گامی در جهت اجرای سایر برنامه ها برداشته شود پس از تصحیح دو موضوع فوق اینک باید به اجرای یک سری سیاستها و برنامه ها اقدام نمود.

الف - منطقه ای کردن گست: اصولا هر محصول زراعی و غیر زراعی براساس یک آب و هوا و زمین خاص بیشترین و بهترین بهره دهن دار است. مثلا شرایط اقلیمی مناسب برای کشت یونجه با شرایط مناسب برای کشت بزنع و یا شرایط کاشت درختان میوه سردسیری در یک منطقه یا

سیاستهای پیشنهادی جهاد در زمینه اقتصاد

کاشت درخت پسته تفاوت فراوان دارد در مجموع میتوان میزان بازدهی یک محصول را علاوه بر خواص بلندی و ژنتیکی معلوم عوامل زیر دانست:

۱- نوع خاک ۴۰٪ خاک ۲- شوری خاک ۴-

آب و هوا که وضعیت جوی ع- طرز زندگی و پر اکتش جانوران زنده و سایر عوامل و براین اساس با برنامه ریزی و تحقیق اولیه باید روشن شود که هر منطقه مناسبترین شرایط را برای کدام محصول دارا میباشد و پس از رسیدن به این دانستنی ها با اجرای سیاستهای ارشادی و ترویجی باید اقدام به منطقه ای کردن کشت نمود.

ب - اولویت و توجه خاص به کشت ارقام استراتژیک، مهم بعنوان شاخص محصولات کشاورزی در کوتاه مدت و میان مدت باید توجه ما معطوف محصولات زیر باشد:

گندم- جو- بزنع- ذرت- چمندر قند- پنبه- دانه های روغنی- یونجه ذرت علوفه ای و.... در صورت رسیدن به خودکفایی در این محصولات بی نیاز شدن از واردات این محصولات گام بزرگی در جهت اهدافی که بر شمردهیم برداشته شده است. در مورد گندم بعنوان اصلی ترین محصول کشاورزی ذکر نکته زیر در مورد اهمیت کشت گندم دیم و توجه بیشتر بآن لازم به توضیح است.

میزان بارندگی در حد متوسط و کم است.

در رابطه با آب بعنوان زیر بنای کشاورزی مشخصا سیاست ما باید براین منوال باشد که استفاده هر چه بیشتر از آبهای جاری روی زمین بشود و نیز از طریق احیاء قنوات و ایجاد سدهای خاکی باید سعی در حفظ آبهای زیر زمینی بشود و این موضوع در اصول ۱۹ گانه سیاستهای وزارت

مقدمه: ناگفته بپذیر است که واستگی سیاسی منوط به واستگی اقتصادی است و اولین شرط عدم واستگی سیاسی یک کشور را شدن از یوغ و بند واستگی اقتصادی است. اقول این شرط و این اصل و با توجه با بافت اقتصادی و ترکیب جامعه و استعداد کشور ایران به توجه داشت احیا شدن کشاورزی در سر فصل: یوس کارهای اقتصادی دولت و مجلس در جهت تحقق بخشیدن به اصل فوقی باشد. یعنی باید تمام هم و سعی دولت و دست اندر کاران اقتصادی بر این باشد که کشاورزی ایران احیا شده و پلی باشد برای عبور از این مقطع زمانی. بدین معنی که با شکوفانی و خودکفایی بخش اقتصاد کشاورزی میتوان به خودکفایی در سایر زمینه ها رسید. نکته دیگر در رابطه با کشاورزی مسنه ایجاد اشتغال است که بدبونسله یکی از مهمترین مسائل جامعه یعنی بکاری جه آشکار و چه پنهان در این رابطه تا حدود زیادی مرتفع میگردد.

* سیاست کشاورزی ما باید بگونه ای تنظیم شود که بر پایه استفاده هرچه بیشتر از نیروی انسانی ما باشد.

* اساس استفاده هرچه بیشتر از آبهای جاری زمین از طریق احیاء قنوات و ایجاد سدهای خاکی می تواند از اصول سیاست کشاورزی ایران باشد.

با توجه به مقدمه فوق، سیاستهای پیشنهادی و یوس اقتصاد بخش کشاورزی جهاد براساس مطالب زیر پیشنهاد میگردد.
۱: آب با توجه به اینکه در اغلب نقاط ایران

پنه بکار نمی توانیم بگوئیم که سود نیزه و ضرر بکند بلکه باید سیاستهای اتخاذ گردد که درآمد حاصله از کشت هندوانه باشد و یا سیاستی بکار برد که مثلاً کشت هندوانه محدود آنچه گیرد و هسینی در مورد سایر زراعتهای که فعلاً در اولویت نیستند و یا مثلاً در مورد درختکاری، که در این مورد همانطور که اشاره شد بیمه تضمین خرید و تشبیت خرید و محدودیت کشت و تخفیف حق آب و نیز توزیع نهادهای کشاورزی از عوامل اجرانی و تضمین حسن اجرای کار از عوامل اجرانی این طرح خواهد بود.

ز) سیاست اشتغال زانی:
سیاست کشاورزی ما باید بگوئه ای تنظیم شو.
که برایه استفاده هرچه بیشتر از نیروی انسانی ما

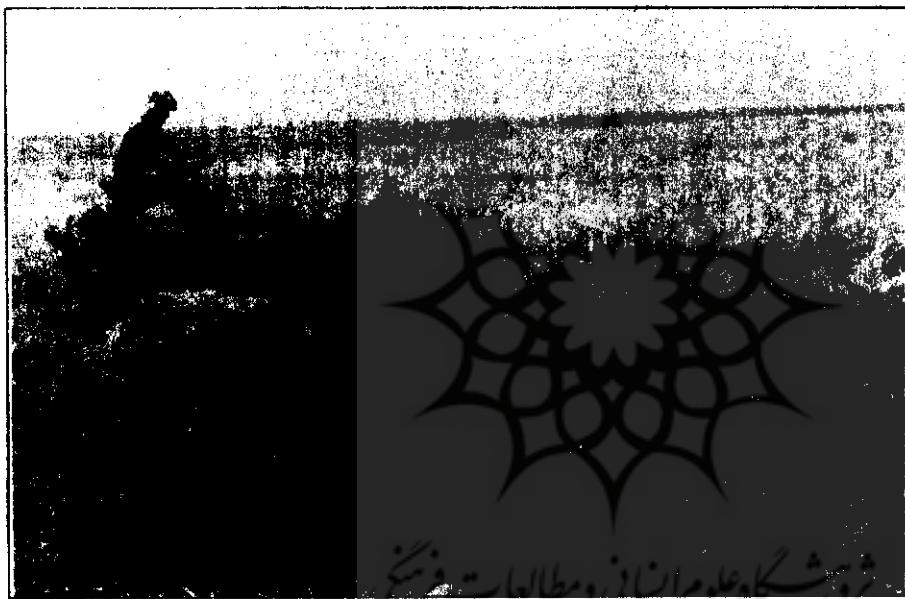
را به کشت محصولات مهم بایستی توجه کنیم که اجرای یک گندم دیم داریم و معدل بازدهی لازمه و ضرورت کار خواهد بود. که در طرح منطقه ای کردن کشت در ریوس برنامه های دولت در کشاورزی گنجانده شده و کمیته کشاورزی جهاد نیز باین مهم واقع است. ولی مسئله مهم بیمه محصولات مهم و تشبیت قیمتها و تضمین خرید است که این طرح هرچه زودتر باید بوسیله وزارت کشاورزی تهیه و به مجلس شورای اسلامی تقدیم شود تا زارعین گندم کار یا علوقه کار و یا زارعینی که ما به آنها می گوییم که چه بکارند و چه نکارند تضمین مادی داشته باشد.

بعنوان مثال در منطقه دشت قزوین که هم آب بوفور یافته می شود و هم زمین از کیفت بالاتر برخوردار است زارعین بخاطر منعطف بیشتر اقدام به

ما نزدیک به ۷ میلیون هکتار زمین در حال حاضر زیر کشت گندم دیم داریم و معدل بازدهی ۴۵۰-۵۰۰ کیلو گرم در هکتار و براساس اظهارات کارشناسان با دو یا سه اقدام ساده می توانیم از همین مقدار زمین تقریباً دو برابر گندم بدست اوریم در حالی که ما از کل این مقدار زمین در حال حاضر حدود ۳/۵ میلیون تن گندم برداشت می کنیم و می توان این ۳/۵ میلیون تن را به ۷/۵ میلیون تن رسانید و آن بدینظریق است که اولاً با شخم عیق شیارهای عمیقتی زده و دانه را بیشتر زیر خاک کنیم که رطوبت بیشتری جذب کند. دوم سطح زیر کشت دیم را هموارتر کرده و شبکه ای انهار آصلاح کنیم که از شستشوی خاک و هرز آب جلو گیری شود. سوم اصلاح بذر گندم دیم است.

ج) مسئله دیگر حفظ محصولات از گزند آفات و بیماریها از طریق ارائه روشهای غیر شیمیایی

کشاورزی

باشد، یعنی تا وقتی که نیروی انسانی بکار در کشور ما هست ما باید نسبت به مکانیزه گردن و ماشینی کردن کشت کشاورزی وقت بیشتری داشته باشیم. و درصد مکانیزاسیون و رشد مکانیزاسیون کشاورزی ایران باید با توجه به سیاست فوق تنظیم گردد. البته این بحث شاید مطرح شود که اقتصادی نخواهد بود و در نهایت هزینه محصول در یک هکتار بعلت گران بودن وقت گیر بودن نسبت به ماشین بیشتر خواهد بود مثلاً هزینه و جین با دست و یا علف کش شیمیائی و کمباین و دروپا کارگر قابل مقایسه نیست و از طرفی وقت گیر خواهد بود. قبول است ولی باید توجه کنیم که در مجموع انتصاد مملکت این مسئله باید حل گردد ولی اینکه بطور مقطعي یک محصول گرانتر از حد معمول تمام گردد، زیرا بکاری آفت مخرب یک مملکت و یا یک سیاست است.

بقیه در صفحه ۶۳

صیغی کاری و هندوانه کاری می کنند که دو هر هکتار سود بسیار بالاتر نسبت آنها میگردد که قابل مقایسه با درآمد زارع گندم کار نیست و یاد ریمان رژیم منحوس گذشته و قتنی در دشت خوزستان بجا اینکه گندم یا نیشکر و یا پنه بکارند به کشت صارچویه و تولید آن اقدام من کنند و استثنال میگردد که یک کیلو مارچویه میدهیم و چهار کیلو گندم می خریم و در اینجا سخن ما این است که بلو، ولی با تولید مارچویه از دو سو مارا به اپریالیسم جهانی و سران استکبار جهانی نیازمند می کنند چرا که وقتی که مارچویه تولید می کنیم مجبوریم که به آنها بفروشیم و از طرف دیگر بارابطه ای که برقرار نمی کنیم باید گندم از آنها بخریم و در واقع از دو سو به آنها وابسته ایم پس این سیاست در جهت قطع وابستگی نیز تبیین گردد.

خوب وقتی که ما می خواهیم که این زارع هندوانه نکارد، مارچویه نکارد و مثلاً گندم بکار دیا

است که در این رابطه سیار کم کار شده است و توجه دولت و مستولین مخصوصاً سازمانهای تحقیقاتی و اجرانی وزارت کشاورزی در زمینه دفع آفات را به این نکته مهم جلب می کند که در زمینه دفع آفات سه شیمیایی آخرین حریث ما برعلیه حشرات مضر باید باشد و از روشهای بهزادی، مکانیکی، فیزیکی و بیولوژی بیشتر باید بهره گرفت. و در عین حال توجه بیشتر به قرنطینه داخلی و خارجی ما را در مقابل هجوم آفات وارداتی بیمه می کند که ارشاد و ترویج زارعین در مورد آنچه مبارزه فیزیکی، زراعی و بهزادی نقش تعیین کننده در کاهش کاربرد سوم خواهد داشت. لازم به توضیع است که مصرف بن رویه سر علاوه بر هدر دافن بودجه و ارز مملکت و واستگی اقتصادی باعث آسودگی هوا، آب و خاک و نیز مقاومت آفت میگردد.

د) در زمینه بذر و اصلاح بذر از طریق همکاری مستقیم و همراهگ جهاد و وزارت کشاورزی این نیچه مهم کشاورزی مملکت یعنی تولید و تکثیر تعداد موردنیاز بذر اصلاح شده و مقاوم برطرف خواهد شد که در این زمینه از طرف جهاد طرحهای پیشنهادی و قابل اجرا وجود دارد و پیشنهاد میگردد که ادارات اصلاح بذر و نهال در شهرستانها از امکانات جهادسازندگی شهرستان در اینمورد بهره بیشتری بگیرند.

سیاستهای و رئوس

بعده وزارت کشاورزی خواهد بود و بر این وزارت کشاورزی براساس این سیاستها در خدمت اهداف - فوق خواهد بود

۲- ولی در زمینه کازهای توزیع سیاستهای ارشاد و ترویجی و مسائلی از قبیل بیمه و تضمین و تثبیت نقص ارگانی مثل جهاد - سازندگی که نهادی است انتقلابی و مردمی و سابقه کار مردمی دارد خودنمایی میکند که بدون کمک احسن از این نهاد و سپردهن این امور به جهاد سازندگی در پیاوه کردن این طرحها و سیاستها موفق خواهد بود بلکه باید بطور دقیق و هماهنگ با تقسیم وظیفه مسائل و کارائی که در تعاس بازار عین بوده و دولت نقش حامی و ارشادگر دارد و اصول ترویجی بعده جهاد واگذار شود تا تضمین حسن اجرای این طرح شده باشد. در رابطه با برنامه ریزی در سطح کشور، استان و شهرستان در امر کشاورزی باید کمیته برنامه ریزی جهاد و وزارت کشاورزی بطور مشترک و الزاماً عمل نمایند.

کمیته کشاورزی دفتر مرکزی جهاد سازندگی

تخدم اش کاشته شد و این خود ناشی از نداشتن یک سیاست کشاورزی است و این در حالی است که ما برای کشتن سویا از زمینهایمان استفاده نمی کنیم و از خارج سویا وارد - می کیم بنابراین سیاست باقیستن یکگونه ای باشد که اولویت را به کشت بعضی از محصولات که بنظر ما اول گندم و بعد علوفه و سوم دانه های روغنی است بدهد.

در رابطه با تولیدات درختی و سردرختی و میوه های درختی بازار به یک نظرات و ارشاد جدی و آمارگیری نیز لازم است: طوریکه میزان سیم درختی که تولید می کیم بیش از حد نیازمن است و در مردم سایر مرخان نیز به همین صورت است. همانطور که ملاحظه می شود و با مطالعه متون فوق تداعی میگردد چون اجرای این سیاستها در میان مدت، کوتاه مدت و بلند مدت نیاز به تضمین اجرائی دارد و با توجه به بافت وزارت کشاورزی وجود جهاد سازندگی می توان تحلیل زیر را در مردم حسن اجرا ارائه داد.

۱- در مردم کار و عملیات زیر بنانی و تحقیقاتی و آموزش متخصص این وظیفه کماکان

است که می توان در این رابطه با توجه به اینکه در سال ۱۷۰۰/۰۰۰۰ ۱ تن علوفه وارد کشور می شود با محاسباتی که شده است از ۲۰۰/۰۰۰۰ - هکتار زمین به این مقدار می رسد که بدو طریق زیر عملی است. الف: خوب ما در حدود ۱ میلیون هکتار زیر کشت گندم این داریم در صورتیکه اگر از طریق گندم دیم به حد خودکافی بررسیم می توان ۲۰۰/۰۰۰ هکتار زمین مذکور را به این کار اختصاص داده و بقیه را به چشمتر قند و پنبه یا سایر محصولات اختصاص داد.

ب: و یا از طریق کشت و توسعه علوفه های دیم در بسیاری از مناطق می توانیم به مقدار فوق دست یابیم. طور کلی در رابطه با سیاست کلی کشاورزی ما باید سیاست جامع تولیدی کشاورزی را داشته باشیم، متأسفانه در سال گذشته هندوانه بیش از حد نیاز مردم تولید شده بود و در بسیاری از مناطق هندوانه قابل فروش نبود و در بسیاری از مناطق بخارا

شروع جنگ بدرو

اطلاعات خبر بگیرد، از آن شخصی که آنجا بود پرسید: شما اهل این محل هستید؟ گفت به من مال همین نقطه هستم. ابوسفیان گفت: ولی ما مال شهر دیگر هستیم. مال اینجا نیستیم. و چون مطمئن شد که کس نیست که مشکوک باشد، پرسید: کسی را اینظرنها ندیدی؟ گفت درونه امتدن، ایشان را ان بالاها بستند، یک نگاهی کردند و رفتند. ابوسفیان به سرعت رفت، آنچنان که آندو شترشان را بسته بودند نگاه کرده، پشکل شترها را باز کرد گفت این شترها، شترهای پترش هستند و حتی پیامبر از مکه بیرون آمدند بلطف اصله امد خیر داد که هرچه زدتر حرکت کنید که سپاه پیغمبر دارد کاروان را تعقب میکند اهل کاروان پذیرفتند. گفتند شما خیال میکید، چطور ممکن است؟ گفت: من میدانم این فقط شتران پترش هستند که خرما میخورند این هسته خرما فقط در پشکل شتر پترش میتواند باشد. و اینها حتماً شما را تعقب میکنند. و بتدریج از کنترل راه به پیراهن زد از کلار دریای سرخ رفت به سوی مکه یعنی اعرافی حرکت کرد کاروان دیگر رفته بود مسئله کاروان حل شده بود. اطلاعات رسید که کاروان حرکت کرده چون گروه گشته دوم که آمدند و آن اطلاعات را آوردند، پیامبر مطمئن شده بود که کاروان حرکت کرده و فقط سپاهی هست که دارد بیرون میاید. بیرون آمدن سپاه چگونه بود؟ بعلت طولانی شدن مطلب، دنیاله مطلب را که اصل حماسه بدر است. در شماره آینده ملاحظه خواهید نمود.

کاروان را در اختیار نیروهای اسلام قرار بدهند. آن دونفر «بسیس» و «علی» رفتند، سرچاههای پتروگلیفی زدند و اطلاعاتی کشف کردند که بیینند که کاروان چه امکاناتی دارد، از چه نقطه ای آمد و از کجا حرکت کرده است. دیدند دو زن دارند آنجا صحبت میکنند (اینگونه که مورخین نوشته اند) بیز مردی آنچه هست و چند تازن، سرچاههای بدرند بدر دهکده ای بود، و بازاری داشت. اینها آمده بودند سراین چاهها آب پرین. مردم میامدند از این چاهها آب ببرند برای استفاده شترشان و یا خودشان. و دیدند که این زنان دارند تعریف میکنند. اینها آن بالاها، گشت و گذاری کردند و نشستند و گوش به صحبت این زنان دادند. یکی از زنان از دیگری طبلی داشت. گفت طلب مرا چرا نمی بردازی؟ گفت: کاروان امروز، فردا می آید و چون من برای کاروان کار میکنم، وقتی پول از کاروان گرفتم - یعنی اغلب مزدوران کاروانها بودند، وسط راه برای آن کاروانها کار میکرند - به محض اینکه این کاروان بیاند من سعی میکنم پول شمارا بدهم، اینها از این اطلاعات متوجه شدند که کاروان انتظار که آن زن گفت، دو روز دیگر می بايست به چاه هامیرسید، اینها بسرعت برگشتند که اطلاعات را به پیامبر پرسانند. از آن طرف ابوسفیان هم وحشت تمام داشت چون دو سه سریه قیلی و حشتنی برای دشمن ایجاد کرد بود - لذا بخارا آن وحشت و خوفی که در او بود، مواظب بود که مبادا مسلمین حمله بکنند. بر سرچاههای بدر که رسید برای اینکه با اطمینان کافی از منابع و

برای استراحت. اطلاعات رسیده بود که از مکه و چه از بیرون به وسیله طلحه بن عبید الله که کاروان مکه از شام بر میگردد. پیامبر علی رغم آن اطلاعات رسیده، دو نفر را برای اطلاعات پیشتر فرستادند. که از نزدیک مسائل را دنبال و تعقب بکنند. بیینند اینها تعدادشان چند است به کجا میروند، و چه برنامه ای هست؟ «بسیس» و «علی» دو تن بودند که اینکونه که در تاریخ آمده برای اطلاعات رفتند اینها قلا دو نفر رفته بودند آنها می بايست از راه و نحوه ورود و مکانی که کاروان بود، اطلاع پیدا میکردند. ایندو نفر هم برای اطلاعات پیشتر و دقیق تر به عنوان دسته دوم اطلاعاتی و اکتشافی حرکت کردند خود پیامبر هم با ۳۱۴ (یا ۳۱۳) یا ۳۰۸ می تواند این ارقام در تاریخ ذکر شده است. از مدینه خارج شدند. سپاه شامل مهاجرین و انصار و کسانی بود که برای نیزد با شرکین داوطلب شده بودند تمام نیرو و امکانات جنگی مسلمانان دو اسب بود و هفتاد شتر و تعدادی شمشیر و زره و اغلب چوبیستی و سنج و... داشتند. در مقابل، کاروان بسیار مع oltre و بسیار قابل توجهی با امکانات وسیع داشت از شامات بر میگشت. پیامبر گفتند: «بروید شاید این کاروان به شما روزی ای بدهد» بالآخره این باید دست مایه ای باشد برای تهیه وسایل و ابزاری که باید در جنگ در اختیاران قرار بگیرد. هدف این بود که کاروان را مصادره بکنند و از این طریق هم ضربه ای به منافع مالی و اقتصادی شرک بزنند و هم بتوانند اموال